

Snövit och de sju dvärgarna

Det var en gång en drottning som födde en dotter. Hennes hy var vit som snö, hennes läppar röda som blod och hennes hår svart som ebenholts. Därför kallades hon Snövit. Men drottningen dog och inom ett år tog kungen sig en ny gemål. Hon var mycket vacker, men stolt och högmodig och kunde inte tåla att någon skulle vara vackrare än hon.

Hon hade en underbar spegel och den frågade hon varje dag: "Spegel, spegel på väggen där, säg mig vem som vackrast i landet är?" Och alltid svarade spegeln: "Ni, fru drottning, är vackrast i landet". Men Snövit växte upp och blev vacker som den klara dagen. Och en dag svarade spegeln drottningen: "Fru drottning, ni är vackrast här, med Snövit är tusen gången vackrare än ni".

Då blev drottningen arg och från den dagen hatade hon Snövit. Hon befallde en jägare att föra ut Snövit i skogen och döda henne. Men han kände medlidande med flickan och lät henne springa sin väg. För drottningen berättade han, att Snövit var död. Men Snövit irrade nu omkring i skogen och till slut kom hon fram till ett litet hus. Hon gick in för att få vila sig lite.

I rummet stod ett bord dukat och eftersom Snövit var hungrig, åt hon lite från var och en av de sju små tallrikarna och drack en mun ur varje mugg, för hon ville inte äta upp allt för en enda. Och eftersom hon var så förskräckligt trött, lade hon sig i en av de sju små sängarna och somnade genast. När det blev mörkt, kom husets herrar, de sju dvärgarna, hem från sitt arbete i gruvan.

De upptäckte den sovande Snövit och hon var så vacker att de lät henne sova vidare. Nästa morgon berättade Snövit sin historia för dvärgarna. Hon fick stanna hos dem och lovade att sköta hushållet åt dem. När nu drottningen trodde att Snövit

var död, frågade hon åter sin spegel: "Spegel, spegel på väggen där, säg mig vem som vackrast i landet är?"

Då svarade den: "Fru drottning, ni är den vackraste här, men Snövit som är bortom bergen hos de sju dvärgarna, är tusen gånger vackrare än ni". Då förstod hon att jägaren hade lurat henne. Hon klädde ut sig till krammånglerska och begav sig till huset där de sju dvärgarna bodde. Hon erbjöd Snövit att få köpa ett mycket vackert band, och Snövit tyckte så mycket om det, att hon köpte det.

Men den gamla knöt det så hårt om Snövits midja, att flickan knappt kunde andas längre, utan hon föll som död ner. När dvärgarna kom hem blev de alldeles förskräckta. Raskt klippte de upp bandet och Snövit kom till liv igen. Drottningen fick genom sin spegel veta att Snövit fortfarande levde. Därför begav hon sig i en annan förklädnad till de sju dvärgarnas hus.

Med sig hade hon en förgiftad kam. Och Snövit köpte kammen. Knappt hade hon satt den i håret förrän hon föll medvetslös till golvet. Men som tur var, kom de sju dvärgarna strax därefter och de drog ut den förgiftade kammen. Då kom Snövit till medvetande igen. Än en gång fick drottningen veta av sin spegel att Snövit levde. Nu skakade hon av vrede.

Hon förgiftade ett äpple och gick, förklädd till bondmora, till dvärgarnas hus. Snövit tittade ut genom fönstret och sa: "Jag får inte släppa in någon".

"Då vill jag åtminstone skänka dig ett äpple", sa bondkvinnan. Eftersom Snövit var misstänksam, delade hon äpplet och gav Snövit den röda, giftiga hälften. Självt bet hon i den, giftfria hälften. Då åt också flickan av äpplet, men knappt hade hon fått en bit i munnen förrän hon föll död till marken.

När drottningen var hemma igen och frågade spegeln, så svarade den äntligen: "Fru drottning, ni är vackrast i landet". Dvärgarna försökte förgäves få liv i Snövit igen. Men hon var

och förblev död. Då gjorde de en kista av glas och lade henne i den. De bar upp henne på ett berg och sörjde och vakade över henne i dagarna tre. Då råkade en prins komma förbi.

När han såg kistan med den vackra flickan, bad han dvärgarna: "Skänk mig kistan, för jag kan inte leva utan att få se Snövit. När tjänarna bar bort kistan, snubblade en av dem, och den giftiga äppelbiten lossnade och for ut. Strax därpå slog Snövit upp sina ögon och öppnade locket på kistan. Men var är jag?" ropade hon. Prinsen berättade allt som hade hänt. Snövit blev glad och följde med honom. När styvmodern fick höra det blev hon så förskräckt att hon föll död ner.